

Věc C-72/24 [Keladis I] ⁱ**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

30. ledna 2024

Předkládající soud:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Řecko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

30. listopadu 2023

Žalobce:

HF

Žalovaný:

Anexartiti Archi Dimosion Esodon

Předmět původního řízení

Žaloba znějící na zrušení platebních výměrů, kterými byl žalobce prohlášen za společně odpovědného za trestné činy pašování, bylo mu za tyto trestné činy vyměřeno zvýšené clo, byl prohlášen za společně a nerozdílně odpovědného za zaplacení celé částky tohoto zvýšeného cla a částka DPH (daně z přidané hodnoty) neodvedené při každém prohlášení o dovozu mu byla vyměřena společně a nerozdílně s ostatními společně odpovědnými osobami.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Clo – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Celní hodnota – Prohlášení o nižší celní hodnotě, než je skutečná hodnota – Základ DPH – Tržní hodnota – Určení – Způsob určení tržní hodnoty – Osoba povinná zaplatit DPH při dovozu

ⁱ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

Předběžné otázky

1. Splňují statistické hodnoty označované jako „vstupní ceny“ (threshold values) – „spravedlivé ceny“ (fair prices), které vycházejí ze statistické databáze COMEXT Eurostatu a jsou odvozeny z informačního systému úřadu OLAF (AFIS-Anti Fraud Information System), jehož aplikací je Automated Monitoring Tool (AMT), a které jsou k dispozici vnitrostátním celním orgánům prostřednictvím jejich příslušných elektronických systémů, požadavek přístupu pro všechny hospodářské subjekty, jak je upřesněno v rozsudku ze dne 9. června 2022, C-187/21, Fawkes Kft.? Jsou údaje v nich obsažené pouze souhrnnými údaji ve smyslu definice uvedené v nařízeních č. 471/2009 a č. 113/2010 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, která byla platná v rozhodném období?

2. V souvislosti s ověřováním po propuštění zboží, kdy není možné fyzicky zkontrolovat dovážené zboží, mohou vnitrostátní celní orgány použít statistické hodnoty v databázi COMEXT, pokud jsou považovány za obecně dostupné a neobsahují pouze souhrnné údaje, pouze na potvrzení svých důvodných pochybností o tom, zda hodnota deklarovaná v prohlášeních představuje tržní hodnotu, tj. částku skutečně zaplacenou nebo splatnou za toto zboží, nebo také na tomto základě pro účely určení jeho celní hodnoty v souladu s alternativní metodou uvedenou v čl. 30 odst. 2 písm. c) celního kodexu Společenství (nařízení č. 2913/1992) [odpovídající tzv. metodě „odvozené hodnoty“ uvedené v čl. 7[4] odst. 2 písm. c) celního kodexu Unie (nařízení č. 952/2013)] nebo případně jinou alternativní metodou? Jaký vliv na odpověď na tuto otázku má skutečnost, že nelze prokázat, že stejné nebo podobné zboží v současné době představuje prodej ve smyslu čl. 152 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93 (prováděcí nařízení)?

3. Je v každém případě použití těchto statistických hodnot pro určení celní hodnoty konkrétního dováženého zboží, které je rovnocenné použití minimálních cen, v souladu se závazky vyplývajícími z Mezinárodní dohody Světové obchodní organizace (WTO) o celní hodnotě, označované též jako Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, jejíž smluvní stranou je Evropská unie, vzhledem k tomu, že tato dohoda výslovně zakazuje použití minimálních cen?

4. V souvislosti s předchozí otázkou: Použijí se výhrada ve prospěch obecných zásad a ustanovení výše uvedené Mezinárodní dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, stanovená v čl. 31 odst. 1 celního kodexu Společenství (nařízení č. 2913/1992) a týkající se náhradní metody pro určení celní hodnoty, a souvztačně vyloučení použití minimálních hodnot stanovené v odstavci 2 téhož článku [které se v odpovídajícím ustanovení čl. 74 odst. 3 celního kodexu Unie (nařízení č. 952/2013) nenachází] pouze při použití této metody, nebo se jimi řídí všechny alternativní metody určení celní hodnoty?

5. V případě, že se zjistí, že v době dovozu bylo použito zjednodušení zařazení podle článku 81 celního kodexu Společenství (nařízení č. 2913/1992) [nyní článek 177 celního kodexu Unie (nařízení č. 952/2013)], je možné použít alternativní metodu uvedenou v čl. 30 odst. 2 písm. c) celního kodexu Společenství (nařízení č. 2913/1992) [odpovídající čl. 70 odst. 2 písm. c) celního kodexu Unie (nařízení č. 952/2013)], a to bez ohledu na různorodost zboží vykázaného pod stejným kódem TARIC v témže prohlášení a z toho vyplývající fiktivní hodnotu zboží nepatřícího pod tento kód sazebního zařazení?

6. A konečně, bez ohledu na předchozí otázky: jsou ustanovení řeckých právních předpisů upravující určení osob povinných odvést DPH při dovozu dostatečně jasná v souladu s požadavky unijního práva, pokud za osobu povinnou k dani označují „tzv. vlastníka dováženého zboží“?

Relevantní ustanovení unijního práva a judikatura Soudního dvora

Rozhodnutí Rady 87/369/EHS ze dne 7. dubna 1987 o uzavření Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a protokolu o její změně (Úř. věst. 1987, L 198, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 288)

Nařízení Komise (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1): čl. 3 odst. 1 a příloha I

Nařízení Komise (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04 s. 307): bod 6 odůvodnění, čl. 4 bod 10, čl. 29 odst. 1, články 30, 31, 59, 62, 63, 68, 74, 78, 79, 81, 201, 213, čl. 220 odst. 2, čl. 221 odst. 3 a 4 (dále jen „celní kodex Společenství“)

Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3): čl. 19 odst. 1, čl. 142 odst. 1, články 150, 151, 152, 181a

Rozhodnutí 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986 až 1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), na jehož základě Evropské společenství rovněž uzavřelo „Dohodu o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994“ (Úř. věst. 1994, L 336, s. 119; Zvl. vyd. 11/21, s. 205)

Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí za účelem zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. 1997, L 82, s. 1; Zvl. vyd. 02/08, s. 217): články 23 a 24

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1): body 43 a 44 odůvodnění, čl. 2 odst. 1, články 30, 70, 85, 201 a 211

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 ze dne 6. května 2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1172/95 (Úř. věst. 2009, L 152, s. 23): čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 1, články 6 a 8

Nařízení Komise (EU) č. 113/2010 ze dne 9. února 2010, kterým se provádí nařízení č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o rozsah obchodu, definici údajů, sestavování statistiky obchodu podle podnikových ukazatelů a fakturační měny a o zvláštní zboží a pohyby (Úř. věst. 2010, L 37, s. 1): čl. 4 odst. 1 a 2

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1): články 71, 72, 74, 177 (dále jen „celní kodex Unie“)

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, s. 558): článek 222

Rozsudky Soudního dvora ze dne 28. února 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128); ze dne 29. července 2010, Pakora Pluss (C-248/09, EU:C:2010:457); ze dne 12. prosince 2013, Christodoulou a další (C-116/12, EU:C:2013:825); ze dne 16. června 2016, EURO 2004. Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455); ze dne 9. března 2017, GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195); ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839); ze dne 20. prosince 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017: 984); ze dne 20. června 2019, Oribalt Rīga (C-1/18, EU:C:2019:519); ze dne 10. července 2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung (C-26/18, EU:C:2019:579); ze dne 19. prosince 2019, Amoena (C-677/18, EU:C:2019:1142); ze dne 18. června 2020, Hydro Energo (C-340/19, EU: C:2020:488); ze dne 9. července 2020, Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi“ (C-76/19, EU:C:2020:543); ze dne 19. listopadu 2020, 5th AVENUE (C-775/19, EU:C:2020:948); ze dne 3. března 2021, Hauptzollamt Münster (Místo vzniku DPH) (C-7/20, EU: C:2021:161); ze dne 22. dubna 2021, Lifosa (C-75/20, EU:C:2021:320); ze dne 8. března 2022, Komise v. Spojené království (Boj proti podvodům s podhodnocováním) (C-213/19, EU:C:2022:167); ze dne 12. května 2022, U. I. (Nepřímý celní zástupce) (C-714/20, EU:C:2022:374); ze dne 9. června 2022, Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457); a ze dne 9. června 2022, FAWKES (C-187/21, EU:C:2022:458)

Relevantní ustanovení vnitrostátního práva

Nomos 2859/2000, Kyrosi Kodika Forou Prostithemenis Axias (FEK A' 248/7.11.2000) [zákon č. 2859/2000, kterým se provádí zákon o dani z přidané hodnoty (řecký úřední věstník A'248/7.11.2000)]:

Článek 1, čl. 2 odst. 1 a čl. 20 odst. 1

Článek 35 odst. 3: „V případě dovozu zboží je osobou povinnou k dani tzv. vlastník dováženého zboží v souladu s ustanoveními celních předpisů“.

Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (FEK A' 265/22.11.2001) [zákon č. 2960/2001 o vnitrostátním celním kodexu (řecký úřední věstník A'265/22.11.2001)]:

Článek 1 odst. 1, čl. 28 odst. 1 a 2

Článek 29 odst. 6: „Dlužníkem celního dluhu je deklarant, osoba, jejímž jménem je podáno celní prohlášení o spotřebních daních a jiných daních, a každá jiná osoba, ve vztahu k níž vznikl dluh podle ustanovení celních předpisů [...]“.

Článek 31, čl. 33 odst. 1 a článek 142

Článek 150: „1. Osobám, které se jakýmkoli způsobem podílejí na porušení celních předpisů ve smyslu čl. 142 odst. 2 tohoto kodexu a podle míry účasti každé z nich, bez ohledu na jejich trestní stíhání, se v souladu s ustanoveními článků 152, 155 a následujících tohoto kodexu uloží, a to každé osobě osobně a všem společně a nerozdílně, zvýšené clo ve výši, která se může pohybovat od trojnásobku do pětinasobku cla použitelného na předmět porušení, a to za všechny spoluodpovědné osoby. Za tímto účelem se clo vypočítá v souladu s ustanoveními celního kodexu Společenství a příslušnými vnitrostátními právními předpisy upravujícími vznik celního dluhu. V případě [...] podfakturace je základem daně pro výše uvedené zvýšené clo rozdíl mezi clem vyplývajícím z hodnoty získané v době proclení a současnou tržní hodnotou. Pokud je trojnásobek částky cla a jiných poplatků odpovídající pašovanému zboží nižší než jeden tisíc pět set eur (1 500,00), stanoví se sankce v této výši v případě výrobků podléhajících spotřební dani a v poloviční výši v případě ostatních výrobků [...]. Clo, daně a jiné poplatky, které nebyly zaplacený, ačkoli celní dluh vznikl ze zákona, mohou být vyměřeny samostatně odůvodněným platebním výměrem. [...] 5. Platební výměr je nezávislý na souběžném trestním stíhání a trestním rozsudku, který bude vyneset“.

Článek 155

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobce je vlastníkem oděvní společnosti a v rámci svého podnikání nakupoval oděvy dovážené z Turecka dovozcem oděvů.
- 2 Dotčený dovozce si v roce 2014 založil samostatný podnik pro velkoobchodní prodej oděvů se sídlem v Soluni. Do konce roku 2016 podnik předložil stovky prohlášení o dovozu s vykázanou hodnotou zboží přibližně 6 000 000,00 eur. V roce 2016 byl podnik kontrolován celním úřadem na základě stížnosti na podfakturaci dovážených výrobků.
- 3 Audit odhalil nesrovnalosti ve fungování podniku a v dovozech, které podnik uskutečnil. Mimo jiné se ukázalo, že údajný dovozce je zaměstnancem jiného obchodníka s oděvy. Kromě toho se zboží podrobené fyzické kontrole množstevně shodovalo se zbožím uvedeným v jednotlivých prohlášeních o dovozu, ale lišilo se kvalitou, složením, velikostí a provedením, jakož i hodnotou, která se neodrážela v dovozních fakturách přiložených k prohlášením, a vykázané hodnoty byly podle názoru auditorů zjevně nižší než hodnoty skutečné.
- 4 Po kontrole celní úřad dospěl k závěru, že podnik byl pouze formálně vlastněn dovozcem, zatímco skutečným provozovatelem byl výše uvedený obchodník s oděvy. Podle kontrolních orgánů fungoval pašerácký řetězec následovně: podnikatelé, kteří měli zájem o dovoz oděvů z Turecka, nejprve cestovali do Turecka a kontaktovali dodavatele, kteří platili v hotovosti. Dohoda stanovila, že zboží nebude vyvážet přímo prodávající, ale bude dodáno přepravní společnosti, která se postará o přepravu do Řecka. Zboží bylo zabaleno tak, že uvádělo řecké celní orgány v omyl ohledně jeho kvality a hodnoty. Pro proclení zboží byla jinou tureckou společností vystavena faktura s nepřesnou hodnotou (podfakturace), která zahrnovala veškeré zboží a uváděla podnik jako kupujícího. Na předmětné faktuře bylo zboží uvedeno obecně a uvedené hodnoty byly mnohem nižší než hodnoty, které řeckí podnikatelé skutečně zaplatili tureckým dodavatelům.
- 5 Po proclení bylo zboží přepraveno jinou přepravní společností skutečným kupujícím po celém Řecku. Protiplnění za přepravu z Turecka platili koneční příjemci v hotovosti a bez vystavení daňové faktury, zatímco DPH odpovídající faktuře vystavené společností byla rovněž zaplacená v hotovosti. Hodnoty uvedené na fakturách za prodej na vnitřním trhu byly jen o málo vyšší než hodnoty deklarované při dovozu, zatímco množství uvedená na většině faktur byla nepřesná, protože většina příjemců si nepřála, aby faktury odrážely skutečně přijatá množství.
- 6 Celková částka daní a jiných poplatků, které podnik nezaplatil téměř u všech svých dovozů, byla příslušným celním úřadem v Soluni vyčíslena na 6 211 300,19 eur.
- 7 Konkrétně bylo zjištěno, že žalobce spolu s dalšími hlavními společníky společnosti dovozce v roce 2014 úmyslně objednal, nakoupil, dovezl a obdržel zboží pod cenou, které bylo dovezeno s devíti prohlášeními, k nimž byly

připojeny nesprávné faktury, pokud jde o hodnotu zboží. Žalobce připustil existenci těchto operací s podnikem dovozce, ale popřel, že by zboží bylo podfakturované, a zpochybnil způsob, jakým byla celní hodnota zboží vypočtena.

- 8 Celní úřad však dospěl k závěru, že všechny osoby zapojené do pašeráckého řetězce, a také žalobce jako konečný příjemce zboží, jednaly se společným záměrem spáchat trestný čin pašování, který spočíval v podfakturaci zboží při dovozu a v držení tohoto zboží určeného ke spotřebě.
- 9 Následně byly vydány platební výměry napadené žalobcem, podle nichž je za trestný čin pašování odpovědný jednak žalobce jako konečný příjemce zboží v jednotlivých prohlášeních a skutečný dovozce, a jednak další osoby spojené s činností podniku. Bylo konstatováno, že jednali ve vzájemné shodě s úmyslem připravit řecký stát o daňové poplatky, které měly být vybrány ze zboží dováženého ze zahraničí, a vyhnout se tak placení příslušné DPH, a získat tak odpovídající přímou hospodářskou výhodu.
- 10 Na základě výše uvedeného byla přehodnocena hodnota zboží dovezeného s každým prohlášením a byla vypočtena výše nezaplacené DPH na dovozce a na prohlášení, která byla uložena společně a nerozdílně všem spoluodpovědným osobám, a současně bylo uloženo zvýšené clo ve výši trojnásobku neodvedené DPH.
- 11 Je třeba uvést, že po podání žaloby byl žalobce pravomocným rozsudkem v roce 2021 zproštěn obžaloby z trestného činu pašování.

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 12 Zprvce žalobce popírá, že by se jakkoli podílel na údajném pašování, a tvrdí, že chybí prvek podfakturace, zatímco žalovaný navrhuje, aby byly argumenty protistrany odmítnuty jako neopodstatněné a neprokázané.
- 13 Žalobce dále tvrdí, že předkládající soud je vázán tím, že byl pravomocně zproštěn obžaloby za trestný čin pašování. Žalovaný naproti tomu tvrdí, že závaznost výše uvedeného pravomocného zprošťujícího rozsudku se omezuje na otázku pašování a s ním spojeného zvýšeného cla, a nikoli na část odpovídající DPH, která se vztahuje na zboží uvedené v dotčených prohlášeních.
- 14 Žalobce dále tvrdí, že celní úřad nesprávně stanovil celní hodnotu dotčeného zboží po propuštění. Vzhledem k tomu, že v každém prohlášení bylo uvedeno jiné zboží (s jiným kódem TARIC), žalobce tvrdí, že celní úřad neoprávněně zohlednil hodnotu zboží s kódem TARIC nejvyšší položky celního sazebníku deklarovanou dovozcem při zjednodušeném zařazení. Dále tvrdí, že zjednodušený postup byl použit pouze v několika případech.
- 15 Kromě toho podle žalobce celní úřad nesprávně zohlednil cenu výrobků, které v prohlášení představovaly největší množství, nebo ceny, za které byly dotyčné

výrobky prodávány ve stejném období. Naopak tvrdil, že byla zohledněna hodnota zboží, které nesouviselo se zbožím dovezeným s dotčenými prohlášeními a se kterým neobchodoval.

- 16 Kromě toho žalobce tvrdí, že metoda „spravedlivé ceny“ – „vstupní ceny“ (threshold values), založená na údajích získaných z počítačové databáze a systému Společenství AFIS a AMT, nespadá pod žádnou z metod taxativně uvedených v celním kodexu Unie pro výpočet celní hodnoty, je svévolná, a tudíž nebyla použita v souladu s právem. Takové ceny mohly být použity pouze na podporu zpochybnění deklarované hodnoty, nikoliv k určení celní hodnoty.
- 17 Zejména podle tvrzení žalobce v době předložení dotčených prohlášení (2014) nebyly použité „spravedlivé ceny“ vůbec použitelné. I kdyby bylo použití těchto cen pro určení celní hodnoty považováno za oprávněné, byly by ceny výrobků s nejvyšší položkou celního sazebníku v projednávané věci použity nezákonně pro všechny výrobky dovezené s dotčenými prohlášeními. Navíc by to vedlo k velkým výkyvům v ceně téhož výrobku mezi jednotlivými prohlášeními.
- 18 Podle žalobce tedy jednak nebyla celní hodnota v projednávané věci legitimně určena na základě kódů TARIC a jednak v každém případě nebyly uvedeny žádné konkrétní důvody pro nepoužití tržní hodnoty a jiných alternativních metod nebo pro způsob výpočtu celní hodnoty zboží při dovozu.
- 19 Podle žalovaného se zjednodušení zařazení vztahovalo obecně na všechna předmětná prohlášení. Tvrdí však, že určení celní hodnoty nebylo provedeno svévolně, nýbrž na základě metody jednotkové ceny použité podle minimální sazby založené na 50 % spravedlivé ceny za kilogram zboží (a nikoli za položku), získané z počítačového systému AMT prostřednictvím systému AFIS MAB.
- 20 Dále se žalovaný domnívá, že použití zjednodušeného zařazení nevylučuje možnost použití předchozí metody určení celní hodnoty. Důvodem pro použití této metody byla skutečnost, že v tomto případě nebylo možné použít metodu tržní hodnoty na stejné nebo podobné výrobky, jednak z důvodu neúplného popisu jednotlivých výrobků v příslušných fakturách a jednak proto, že nebylo možné fyzicky zkontrolovat, protože nebyly zajištěny. I kdyby však byla použitelná, vedla by k určení vyšší hodnoty. Pokud jde o velké rozdíly mezi jednotlivými prohlášeními týkajícími se ceny téhož výrobku, žalovaný tvrdí, že jsou způsobeny jednak tím, že odhadovaná celní hodnota se vypočítává na položku, a nikoli na kilogram, jak je tomu v případě vstupních cen, a jednak tím, že položky celního sazebníku, do nichž jsou zařazeny společně, jsou považovány za jeden výrobek.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 21 Předkládající soud má předběžně za to, že ačkoli není vázán výše uvedeným zprošřujícím rozsudkem, pokud jde o přičtení ztráty DPH při dovozu žalobci, musí k němu přesto v souladu s presumpcí nevinu přihlédnout s ohledem na

předložený argument, podle něhož žalobce nevěděl o podfakturaci dotčeného dovezeného zboží.

- 22 Kromě toho se předkládající soud domnívá, že ověření legitimacy podfakturace celními orgány musí rozumně předcházet posouzení toho, zda žalobce o této podfakturaci věděl či nikoli. Jedná se totiž o otázku objektivní povahy vytýkaného protiprávního jednání, která se týká toho, zda skutečně dohodnutá a zaplacená cena, z níž se vypočítávají cla a jiné daně, byla v projednávané věci vyšší než cena deklarovaná a uvedená na fakturách předložených při proclení. Předkládající soud se tedy zaměřuje na posouzení opodstatněnosti žalobního důvodu týkajícího se nesprávného určení celní hodnoty celním úřadem.
- 23 Na základě ustanovení unijního celního práva upravujících otázku způsobu určení celní hodnoty, stávající judikatury Soudního dvora týkající se výpočtu celní hodnoty dováženého zboží, při zohlednění možnosti použití „statistických hodnot“, ale také na základě příslušných ustanovení celního kodexu Společenství (nyní celní kodex Unie) v širším kontextu mezinárodního práva a odpovídajících závazků Unie, se předkládající soud domnívá, že použití „statistických hodnot“ při určování „spravedlivých cen“ a „vstupních cen“ (threshold values) není neobvyklé. Účelem takového použití je jednak pomoci příslušným vnitrostátním celním orgánům odhalit případy podvodů a daňových úniků v oblasti dovozního cla a daní prostřednictvím podfakturace, a jednak navíc určit celní hodnotu dováženého zboží.
- 24 Kromě národních statistických databází existují také podobné unijní databáze, jako je celní informační systém podle nařízení č. 515/97 a COMEXT (spravovaný Eurostatem), jejichž údaje slouží jako zdroj pro informační systém pro boj proti podvodům úřadu OLAF (AFIS-Anti Fraud Information System), jehož aplikací je Automated Monitoring Tool (AMT).
- 25 Vnitrostátní celní orgány mají k těmto údajům přístup prostřednictvím svých vlastních informačních systémů, zatímco se nezdá, že by tuto možnost měly všechny hospodářské subjekty. Statistické databáze upravené nařízením č. 471/2009, č. 1172/1995 a č. 113/2010 navíc v zásadě obsahují souhrnné údaje, aniž by zohledňovaly specifické vlastnosti výrobků a obchodní úroveň prodeje, ačkoli stanovení statistické hodnoty podléhá výslovné výhradě ve prospěch použití obecných zásad stanovených v Dohodě o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu (Dohoda WTO o celní hodnotě), které vylučují libovolné nebo fiktivní hodnoty.
- 26 S ohledem na výše uvedené mohou podle předkládajícího soudu celní orgány nepochybně použít „statistické hodnoty“ v podobě „spravedlivých cen“, aby, spolu s dalšími kontrolami prováděnými celními orgány, potvrdily důvodné pochybnosti o pravdivosti deklarované tržní hodnoty. V této souvislosti je třeba uvést, že tyto „statistické hodnoty“ může Evropská unie použít ke stanovení výpadku příspěvku „vlastních zdrojů“ členských států, které neprovádějí účinné

kontroly za účelem odhalení podvodů (rozsudek ze dne 8. března 2022, C-213/19, Komise v. Spojené království, ECLI:EU:C:2022:167).

- 27 Nicméně vzhledem k tomu, že výše uvedený rozsudek Soudního dvora (viz zejména bod 412) rovněž odkazuje na výlučnou pravomoc členských států určit celní hodnotu jako základ pro výpočet cla v souladu s po sobě následujícími metodikami stanovenými v celním kodexu Společenství (nyní celní kodex Unie) a nezávaznou povahu kritéria, které má být použito pro riziko, má předkládající soud důvodné pochybnosti o tom, zda tyto průměrné statistické hodnoty („vstupní ceny“) mohou být jako takové použity pro účely určení celní hodnoty zboží.
- 28 Kromě toho vyvstávají pochybnosti, zda lze použití těchto hodnot výslovně zahrnout do alternativní metody podle čl. 30 odst. 2 písm. c) celního kodexu Společenství, která byla podle praxe řeckých celních orgánů použita v projednávané věci, přestože tato metoda rovněž odkazuje na „stejně“ a „podobně“ zboží. Navíc se nezdá, že by časový úsek, na který se dotyčné hodnoty vztahují, spadal do časových omezení stanovených v čl. 152 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2454/1993.
- 29 Pochybnosti předkládajícího soudu jsou umocněny skutečností, že výlučné použití těchto hodnot v podstatě znamená určení celní hodnoty na základě minimálních hodnot, které jsou z definice fiktivní, což je v rozporu s filozofií určování celní hodnoty převládající v mezinárodním obchodě. Kromě toho existují další pochybnosti předkládajícího soudu, pokud jde o správný výklad a použití pravidel unijního práva týkajících se zvláštní povahy dotčených dovozů, které byly uskutečněny za použití zjednodušení stanoveného v článku 81 celního kodexu Společenství (nyní článek 177 celního kodexu Unie), které spočívá v tom, že veškeré zboží zařazené v témže prohlášení do různých kódů je deklarováno pod jediným kódem TARIC, tj. kódem, na který se vztahuje nejvyšší celní sazba.
- 30 Vzhledem k výše uvedeným pochybnostem ohledně výkladu a použití sporných ustanovení celního kodexu Společenství a nařízení č. 2454/93 a vzhledem k naléhavé potřebě vyřešit tyto výkladové otázky, neboť vyvstávají v mnoha obdobných věcech, které již řecké soudy projednávají, se předkládající soud rozhodl přerušit řízení a předložit Soudnímu dvoru prvních pět předběžných otázek.
- 31 Konečně v rozsahu, v němž se projednávaná věc týká vyměření (pouze) DPH (z důvodu dovozu zboží pocházejícího z Turecka do Řecka, za které se neplatí clo) konečnému příjemci dotčeného zboží, má předkládající soud, vzhledem k tomu, že každý členský stát určuje osobu nebo osoby určené nebo uznané za osoby povinné k této dani, a to pod podmínkou, že vnitrostátní právní úprava je dostatečně jasná a přesná a v souladu se zásadou právní jistoty, pochybnosti, že ustanovení zákona č. 2859/2000 a zákona č. 2960/2001 splňují tuto podmínku a považuje za nezbytné předložit Soudnímu dvoru šestou předběžnou otázku.